

[Christmas Møller.]

Opgaven. Men naar vi ser paa Overenskomsten, som den er afsluttet mellem Ministeren og Landbrugsraadet, maa man have Lov til at tilføje, at vi nok synes, at der er nogle usikre Størrelser i den, at Forholdet jo for det første er dette — og hvis Landbrugsministeren kan give Besked derom, synes det mig overmaade formaalstjæligt, om han gjorde det ved denne Lejlighed —, at vi ikke helt kan se, hvorledes man gennem de Foranstaltninger, som her træffes, sikrer sig, at Saaningen af Vintersæd er tilfredsstillende. Jeg gaar videre og siger, at det kan jo heller ikke være andet, end at det staar som et uløst Spørgsmaal, ikke blot det, der i Overenskomsten virker som et Spørgsmaalstegn, nemlig at Overenskomsten kan siges op — nu ved jeg egentlig ikke, hvad det betyder, for Bemyndigelse er jo Bemyndigelse, og Lov er Lov —, men det, der staar som et uløst Spørgsmaal, og som jeg synes det kan have overmaade megen Interesse i hvert Fald at pege paa, er, hvilke Foranstaltninger man har tænkt sig at iværksætte, hvis der nu sælges og afleveres Brødkorn i vid Udstrækning og de paagældende Landmænd senere skal købe Foderkorn, og dette saa ikke let kan faas til de Priser, man har tænkt sig, hvorledes man vil berolige Befolkningen og de paagældende Landmænd over for dette Problem.

Jeg kan meget godt se, at den højtærede Landbrugsminister og Landbrugsraadet ved den Overenskomst, de har sluttet, har gjort et Forsøg paa, om man ikke kunde klare Vanskelighederne i første Omgang med saa faa Foranstaltninger og saa ringe Indgreb som overhovedet muligt, og det skal vi for saa vidt ikke sige noget til; det er blot nødvendigt for os at bemærke, at der er nogle ubekendte Størrelser, synes vi, i den Overenskomst, der er sluttet, og som Landbrugsminister og Landbrugsraad maa tage Ansvar for, et Ansvar, som de jo har alene. Men paa Grundlag af denne Overenskomst og de Priser, der altsaa er fastsat af Landbrugsministeren, kommer Ministeren her til os med Forslag om Afgift paa Hvede og Hvedemel, og som det allerede er sagt af tidligere ærede Ordførere, gaar Forslaget ud paa, at man ved en meget ringe Forhøjelse af Hvedebrødsprisen vil kunne naa til med en dog ikke alt for stor Risiko for Staten at kunne holde Rugbrødsprisen i Landet paa det Niveau, hvor den er. Vi anser det for at være af overmaade stor Betydning, at man ikke lader Rugbrødsprisen stige, og at dette ikke var en af de første Foranstaltninger, det offentlige fore-

tog, og jeg mener, at man her har søgt at løse den Opgave, der forelaa, paa en god Maade og kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget. Vi har naturligvis som andre ærede Medlemmer enkelte tekniske Spørgsmaal at stille, Spørgsmaal om de Beregninger, der foreligger, og jeg vil derfor ligesom Partiet Venstre gerne have Lovforslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling.

Ogsaa inden for mit Parti har der rejst sig Røster om, hvorledes man vil behandle de Landmænd, der har solgt deres Korn meget tidligt. I al Almindelighed kan vi jo sikkert alle særdeles vel forstaa, at en Handel er en Handel, og man kan vel ogsaa i den nuværende Situation sige, at der ikke blot er skønnet over den Opfordring, der skal være kommet fra det offentlige, men ogsaa er blevet skønnet over, hvorledes Verdensbegivenhederne vilde udvikle sig, og at man maa tage Ansvar for sit eget Skøn. Men det er efter vor Opfattelse i og for sig rigtigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ogsaa sagde, at her er der rettet en Opfordring fra det offentlige til Landmændene om at sælge deres Korn, og dette kan i hvert Fald give Anledning til at overveje, om det er muligt at foretage noget; jeg understreger, at vi er meget godt klar over, at Vanskelighederne er store. Vi anbefaler altsaa Lovforslaget til hurtig Fremme.

Aage Fogh: Det foreliggende Lovforslag er affødt af Begivenhedernes Udvikling, idet vor Erfaring fra den sidste store Krig siger os, at det er af livsvigtig Betydning, at vi sikrer Landets Forsyning med Brød, og da navnlig sikrer Forsyningen med det gode danske Rugbrød. Derfor var det nødvendigt, at man nu meget hurtigt efter Krigens Udbrud gik til en Forhandling om en Løsning af hele dette Spørgsmaal. Vi ønsker ved denne Lejlighed at understrege, at denne Forhandling er ført over en bred Front, inden Sagen er naaet til det høje Folketing. Vi ved, at det samlede Landbrugsraad har givet sin Tilslutning til det Arbejde, der er gaaet forud, og det maa i denne Forbindelse være tilladt at gøre opmærksom paa, at Tilslutning fra det samlede Landbrug i Dag vil sige, at baade Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og desuden alle vore Andelsorganisationer er gaaet ind for de Indgreb, der er Tale om i dette Lovforslag. Som det blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har Forslaget ogsaa været behandlet i Det erhvervsøkonomiske Raad, og praktisk taget alle Vegne har der været Enighed om, at